

Studeren

Hij had alleen zijn moeder nog en was enig kind. De volgende maand zou hij gaan studeren en op kamers gaan. Een beetje meer zelfstandigheid was wat hij ook graag wilde. Hij was absoluut dol op zijn moeder, maar af en toe was ze een beetje bemoeiziek. Nu hij wat ouder was geworden ging dat opvallen, of was hij nog laat aan het puberen? In ieder geval ging hij studeren en op kamers, daar had hij erg veel zin in. En hij had nog geluk ook! Een etage met twee kamers en een gezamenlijke ruimte. Zijn huisgenoot zou dit jaar afstuderen en die vond het leuk om hem veel te leren. Wat wil je nog meer? Regelmatig ging hij naar zijn moeder, al was het alleen maar om de was te laten doen. En als hij dan thuis was wilde ze van alles weten. Hoe gaat het met je studie? Heb je nog feestjes gehad? Heb je al een vriendinnetje? Heb je ...

Het geluk bleef hem toelachen. Hij ontmoette een leuk meisje, Laurien, en ze waren op slag verliefd op elkaar geworden. En hij had het ook kunnen regelen dat zij de kamer kreeg van zijn afgestudeerde huisgenoot. Zo konden ze samen wonen en studeren. Zijn moeder had hij alleen verteld dat hij een nieuwe huisgenote had gekregen. "Oh, dus je hebt een vriendinnetje" was haar directe reactie. Omdat hij geen zin had in haar bemoeizucht, had hij dat maar ontkend. Hij had geen tijd voor verkering, hij wilde studeren. Maar het viel zijn moeder wel op dat de was steeds minder werd en ook onregelmatiger. Zoals de lakens, soms zaten ze er niet bij en dan weer wel. Zij liet het er maar bij, haar zoon was gelukkig en de studie ging goed. Toen hij weer eens bij haar was, zei ze dat zij het wel leuk zou vinden als ze een keer zou kunnen komen eten, dan kon ze een dagje Delft koppelen aan een bezoek aan haar zoon. Dat vond hij een erg

leuk idee en ze maakten direct een afspraak. Hij zou vragen of zijn huisgenote dan zou willen koken, want die kon dat erg goed. "Als jij er tenminste geen bezwaar tegen hebt dat ze mee eet, Mam?"

Het eten werd opgediend op een mooi zilveren dienblad. Het was een erfstuk van haar overgrootmoeder. Laurien was er erg trots op, het dienblad was destijds speciaal voor de familie gemaakt. Er zat dan ook een heel verhaal aan vast wat zij breeduit vertelde. Het was gezellig en het eten was erg lekker, de tijd vloog voorbij. Toen zijn moeder op een gegeven moment vroeg of ze meer dan alleen huisgenoten waren, werd dat door beiden ontkend. Maar als moeder weet je wel beter, zoiets voel je aan. Eigenlijk wist ze genoeg, ze had haar doel bereikt, maar toch

Een paar dagen later zegt Laurien tegen haar vriend: "Zeg schat, sinds je moeder op visite is geweest ben ik mijn zilveren dienblad kwijt, ze zal het toch niet hebben meegenomen?"

"Ik kan het me niet voorstellen, zoiets doet mijn moeder niet" antwoordde hij, "maar ik zal het haar even vragen."

Hij schrijft haar een e-mail: "Lieve Mam, ik zeg niet dat je het hebt gedaan en ik zeg ook niet dat je het niet hebt gedaan, maar sinds jij hier vorige week was is Laurien haar zilveren dienblad kwijt. Weet jij daar misschien iets van?"

Alsof ze erop heeft zitten wachten, binnen een uur mailt ze terug: "Lieve jongen, ik zeg niet dat je een verhouding hebt en ik zeg ook niet dat jullie iets met elkaar hebben, maar als Laurien in haar eigen bed had geslapen, dan zou ze het dienblad tussen de lakens hebben gevonden".